

*Equip de la SEAS que va participar a la Trailwalker a la sortida d'Olot.
D'esquerra a dreta: Pau Santa Marina, Francesc Castillo,
Pep Gil, Joan Anton Pera, Xavier Fuguet i Ramon Poll.*

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 4 juliol

Sopar de Lluna Plena a la Tossa de Montbui (Anoia). Els detalls es donaran a conèixer més endavant

— 11 i 12 juliol

Sortida de Veterans als estanys de Juclar (Andorra) fent nit al seu refugi. Els detalls es donaran a conèixer més endavant

— 18 i 19 juliol

Travessa del pòrt de Vielha i estany de Besiberri (Val d'Aran) fent nit a l'hotel Montsant de Vilaller. Més detalls al web

— 14 setembre

Termini de presentació de les fotos per al Concurs Fotogràfic de la SEAS 2015

— 19 setembre

Sopar de motxilla al Pati del Roure de l'Ateneu a partir de les 21 h

— 20 setembre

Primera excursió del nou cicle sobre Plantes Medicinals amb sortida del Parador a les 7 h

— 4 octubre

19a Caminada Popular de la SEAS per Collserola a partir de les 9 h. Les inscripcions es faran al local de la Secció de 20 a 21 h els dies 29 i 30 de setembre i 1 d'octubre

— 16 octubre

Conferència «Paisatges botànics del nostre país» per Josep Nuet

— 18 octubre

Excursió pendent de determinar amb sortida del Parador a les 7 h

— 13 novembre

Conferència «Ús de les plantes medicinals al llarg de la història» per Anna Maria Carmona

— 15 novembre

Excursió als Motllats (Baix Camp) amb sortida del Parador a les 7 h

— 11 desembre

Conferència «Plantes remeieres a la carta» per Manu Llabrés

— 13 desembre

Excursió a la riera de Caldes (Vallès Oriental) amb sortida del Parador a les 7 h

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a les 8 del vespre a la Sala Piquet de l'Ateneu, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits).

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
JUST AMIGÓ
MARCEL·LÍ CAMATS
FRANCESC HOMEDES

Butlletí de la SEAS

Núm.319 Juliol/Agost 2015

UNA TRAIWALKER DE 100 KM PER UN MALEÏT WHATSAPP

Xavier Fuguet i Pep Gil

Era un dimarts al migdia. Jo, Xavier Fuguet, estava dinant amb el Francesc Castillo, i em va comentar que el Pep Gil estava formant un equip per caminar una cursa solidària d'Oxfam, una cursa de 100 km des d'Olot fins a Sant Feliu de Guíxols. En aquell moment, assegut a taula gaudint d'un bon vi i d'un bon àpat, no era conscient del que representaria haver enviat un WhatsApp al Pep, ara estic satisfet i orgullós, però durant alguns moments de la cursa vaig maleir el fet d'haver enviat aquell WhatsApp, oferint-me.

Una vegada format l'equip per Pep Gil, Francesc Casillo, Joan Anton Pera, Xavier Fuguet, Ramon Poll i Pau Santa Marina, la feina es concentrava a aconseguir els 1.500 euros per poder participar.

El Pep Gil es va encarregar de tots els preparatius, reunions amb la junta de la SEAS, Ajuntament, Ràdio Desvern, fer les samarretes, preparatius per a la botifarrada, etc. Tota mena de qüestions necessàries per poder aconseguir els diners per a la inscripció. Ho vam aconseguir amb medalla d'or, l'equip ha fet donacions a Oxfam-Intermón per un total de 2.922 euros.

Dissabte 18 d'abril, el punyeter despertador sona a les 5 del matí. Trobada de l'equip a dos quarts de 7 i apa, cap a

En el primer tram d'Olot a Sant Feliu de Pallerols amb camps de colza al darrere.

Olot. Arribada a Olot a les 8.30 hores, fem un petit esmorzar i esperem l'hora de sortida.

9.45 hores, el cor accelerat, foto d'equip, música pels altaveus, Guuuuuuuu! 10.00 hores, coets, donen la sortida, crits, aplaudiments, veus d'ànims, il·lusions, ganes, esperances, rialles, gent i gent... 356 equips, a la sortida, aplaudiments, fotografies i nosaltres quatre comencem a desfilat cap a Sant Feliu de Guíxols.

Primer control C1, a Sant Feliu de Pallerols, a 17,6 km. Fins aquí l'equip força bé amb un ritme alt, el paisatge bonic, entre boscos, i paratges agradables, no parem de xerrar, de saludar, acudits, parlem amb gent de Bilbao, de Girona, València, Reus, Barcelona, etc. Fem el primer tram a una mitjana de 5,15 Km/hora. El Ramon i el Pau ens tenen preparada la taula amb pa amb tomàquet, truita, crestes, cerveses, etc. aiii!, que bonic fins ara. Rialles, comentaris, però només hem fet 17 km. Jo una mica pesat insistint a fer estiraments. «Ei, heu estirat?».

Arribada de nit a Girona.

Apa, cap al següent control, el C2, Amer. Animats, altres caminadors ens informen com va el partit del Barça-València, bon ritme, la trepitjada segueix sent la mateixa, caminar sobre pla i més pla; fins aquí podies aturar-te, fer les teves necessitats corporals i després atrapa- ves el grup bé.

C3 Anglès, compartim paisatge de bosc i camps de colza amb el seu groc característic, tot molt bucòlic i agradable, ja tenim quasi 39 km devorats, el cansament comença a fer-se notar, menjar una mica, refrescar-nos i feliços, el Barça avui ha guanyat el partit.

D'Anglès fins a Girona serà el tram més crític de tots, l'entorn es torna dur, 40 km de trepitjar igual, sempre pla, sense canvis, alguna petita pujada o baixada. La nit pica a la porta, mentalment estem forts, pensem que el cartell del 50 km l'assolirem de dia, però no. En un moment de la cursa, seguint un grup que va davant, ens perdem, fem quasi 4 km de més, quan arribem al cartell dels 50 km és negra nit, la ment ja no tan forta, i fins a GIRONA dubtem un parell de ve-

gades del camí i en una d'elles tornem a caminar 500 metres de més, «Jooooopeee- taaaa». «Maleït WhatsApp».

C4 Girona, 56 km fets, amb la propina quasi 60 km, cansats físicament i moralment, el Francesc i jo amb una ampolla cadascú al peu, els serveis mèdics saturats, possible abandonament. Silenci... el Pau i el Ramon no deixen d'animar. El Pep envia un WhatsApp, possibilitat de retirada, i automàticament rep WhatsApps amb ànims de la família i amics. Silenci... Jo li demano al Pau que em faci la cura d'una ampolla en el peu. Silenci... «Va, que podeu», «ànims». Silenci... El Joan Anton diu «collons! he portat 2 quilos de pasta, plegarem i no hem menjat ni un plat?». En Silenci..., tots agafem un plat i ens servim pasta i ens la mengem. Aconseguint un Compeed per al Francesc, ens aixequem, i una veu diu «nosaltres podem, vinga!, collons! anem fins al pròxim control i decidim quan arribem».

C5 Cassà de La Selva, bé només queden 30 km fins al final i per uns misers 30 km, plegarem?

C6 Llagostera pluja, per sort a 15 minuts del pavelló, el Joan diu «maleïts pavellons sempre són al final dels pobles», parada, dormideta de 5 minuts, i nois, cap als últims 20 km.

C7 Santa Cristina d'Aro, avituallament de luxe, pa sense tomàquet, és clar, l'última vegada estava amb tomàquet i vàrem dir que no, i ara el volem amb tomàquet. Mira que som torracollons! El Ramon i el Pau posaven aigua, no, volem Coca-Cola, posen Coca-Cola, no, volem cervesa, *jo-peta*, quina paciència varen tenir, però

5 MÓN EXCURSIONISTA

van ser els animadors, ens van donar coratge. Petició que fèiem, sense renegar ho posaven. Magnífics.

Animadíssims, cansats, però amb energia suficient per acabar. Cap als últims 10 km. Comencem l'últim tram i passats 10 minuts comença a tronar, pluja, llamps i trons, durant una 1 h i 30 minuts. Durant la pluja, primer el Joan Anton es posa al davant tirant del grup a 6 km/hora, després el Francesc, que es queixa que anem massa de pressa, es posa davant a 5,5 km/hora. Ni pluja ni cansament poden aturar l'equip.

Entre la pluja veiem la meta a uns 500 metres, el Pep i Jo ens abracem i plorem, a 50 metres veiem l'Àngels i la Victòria (dona i filla del Pep). Ens agafem tots quatre caminadors de les mans i també el Pau i el Ramon, i entrem amb un temps de 25 hores. Yaaahoooooooo!, ens abracem i ens fem petons. Ho hem aconseguit!!! A una pregunta d'un comentarista de la ràdio, jo crido, som de SANT JUST DESVERN DE LA SEAS!!!

Maleït WhatsApp que durant la caminada em vaig penedir d'haver-lo enviat, però ara em sento Feliç Orgullós i Satisfet, Sant Just Desvern ha fet una donació meravellosa, gràcies a l'equip de la SEAS.

Uns dies després, en el terratrèmol del Nepal, veig per televisió que una de les ajudes són caixes amb el nom d'Oxfam. *Xavier Fuguet*

Agraïments

Vull manifestar el més profund agraïment als companys, amics, que amb mi han fet la Trailwalker Girona 2015.

Arribada a Sant Feliu de Guíxols.

Sense ells, per motius obvis, no hauria estat res, no hauríem aconseguit els diners per a Oxfam ni arribar en 25 hores d'Olot a Sant Feliu de Guíxols. Gràcies, gràcies, Francesc, Xavi, Joan Anton, Ramon i Pau. Agraïments a l'Àngels i la Victòria que han suportat durant els últims mesos els meus «nervis» i la seva gran ajuda en els moments difícils.

Agraïments als companys de junta de la SEAS per confiar-me aquesta aventura i recolzar-me incondicionalment. Agraïments a l'Ajuntament de Sant Just Desvern, la SEAS, l'Eugenio Ortiz, l'Ateneu i tots els amics que han contribuït donant per a Oxfam: diners, comprant samarretes, esmorzant botifarra, omplint la guardiola per assolir els mínims i més.

Agraïments a l'Ignasi Casas que ens va posar en aquest sarau, a Ràdio Desvern, a *La Vall de Verç* i a tothom que d'una o altra manera ens ha ajudat a posar el nom de la SEAS i de Sant Just Desvern com a col·laboradors solidaris d'Oxfam Inter-món.

Pep Gil

SOBRE EL CICLO «LA GUERRA DE SUCCESSIÓ»

Daniel Cardona Pera

Entrevista a Ramon Segret i Jordi Amigó, coordinadors del cicle «La Guerra de Successió»

Després de quaranta anys de cicles d'excursions i conferències de la SEAS, el grup que organitza el cicle d'excursions va creure molt adient que, coincidint amb el tricentenari de la presa de Barcelona, l'onze de setembre de 1714, el cicle temàtic d'aquest curs es dedicà al tema de la Guerra de Successió. Tot seguit es va encarregar a Ramon Segret i a Jordi Amigó de fer la llista de possibles conferències.

Sempre m'ha interessat com es pot organitzar un cicle sense repetir alguns temes de les altres conferències. Com ho vàreu fer?

— Tanmateix pensem que en aquest cicle, en ser tan concret el tema, va ser prou fàcil no coincidir amb altres conferències ja fetes. Es va optar per joves historiadors que completaven les xerrades de professors més veterans, i que han estudiat recentment el tema, d'aquesta manera s'evitava el risc de repetir conferenciants.

Un altre apartat que crec que us ha portat feina als coordinadors ha estat buscar els conferenciants i que dominin

el tema específic. Teníeu algun referent que us pogués ajudar?

— És veritat que la tasca de trobar els conferenciants és potser la més feixuga. Cal buscar i després assegurar-se que tinguin la conferència llesta per al dia fixat. Ens va ajudar la jornada que el CECBL va organitzar a Sant Boi sobre el 1714, on vam poder contactar amb diversos historiadors (Carles Serret, Capmany...) i comprometre'ls en el projecte.

La finalitat de les anomenades sortides d'autocar o cicles temàtics és coordinar la conferència amb el lloc dels fets. Suposo que en ser un tema militar ha estat més fàcil descobrir o realitzar l'excursió en els llocs de les batalles. Ha estat així?

— Aquesta va ser una feina que també ens va demanar el grup i és cert que no va ser gaire difícil trobar unes àrees geogràfiques relacionades amb diferents fets i personatges d'aquesta guerra. Després, els membres del grup organitzador van fer la feina de concretar una excursió interessant dins de cadascuna d'aquestes àrees, incorporar a més l'excursió anomenada curta.

Fins ara (març de 2015) l'èxit d'assistència a les conferències ha estat molt important. Us heu plantejat fer una petita enquesta a la darrera conferència per observar quina ha estat la que ha impactat més entre els assistents?

— No, si bé en tot cas creiem que això ho ha de decidir el grup organitzador. Potser sí que fora bo, coincidint amb els 40 anys de cicles temàtics, fer-la a les

D'esquerra a dreta: Jordi Amigó i Ramon Segret. Foto de Teresa Faneca.

persones que han pres part almenys en dues sortides i/o conferències d'aquest curs 2014-15. És una cosa que mai no s'havia fet i que estaria bé per dissenyar cicles futurs.

Personalment m'ha agradat la relació entre el paisatge i la batalla militar, fet que es repeteix en alguns llocs en la història del nostre país. Ens recordava el conferenciant Carles Serret que totes les invasions de Castella i d'altres sempre són per la plana de Lleida. No us

animeu a realitzar un cicle entre paisatge i les batalles militars en la nostra història, mira ja tenim el títol.

— Gràcies pel suggeriment. Igual que en la pregunta anterior és una idea a plantejar als organitzadors. Potser caldria ampliar una mica el focus i pensar en un cicle en el qual es relacionés geografia i història: com la geografia marca i explica els fets històrics (no solament batalles sinó també poblament, invasions, fronteres, etc).

PIC DE MOREDO (PALLARS SOBIRÀ)

Agustí Revilla Briongos

Aquest cim i el seu veí pic de Qüenca representen una singularitat al Pirineu català ja que estan formats per roques calcàries malgrat formar part del massís granític de Marimanya. Alguns mapes identifiquen el pic de Moredo amb Roca Blanca.

Es poden triar diferents vies d'accés. Si hom disposa de vehicle tot terreny la millor és la que puja pel clot de Moredo. A Esterri d'Àneu s'agafa la carretera C-147 en direcció a Alòs d'Isil i dos quilòmetres després del poble d'Isil s'ha de girar a l'esquerra per una pista al començament de la qual un cartell té escrita la paraula «Barrenos». Aquesta pista està asfaltada només a l'inici, després és de terra i sovint és travessada per rierols que poden ser perillosos per als turismes. Aviat s'arriba a les bordes de Lapre, des d'on es pot gaudir d'una bonica vista aèria sobre Isil. Uns quilòmetres més amunt surt un desviament a la dreta cap a les bordes de Moredo que s'ha d'ignorar per seguir amunt. Després de deu quilòmetres s'acaba la pista i es pot aparcar el vehicle amb facilitat (2.000 m).

El cel és de color blau pur i el sol llueix alegre però, mentre ens calcem les botes, un exèrcit de mosques envaeix el cotxe, diuen que és un signe amenaçador de pluja. Set de setembre de 2014. Conxita, Carles i Agustí agafem el corriol que s'enfila entre els bàlecs del barranc de

*Pared sud del pic de Moredo.
Totes les fotos són d'Agustí Revilla.*

Moredo, vorejant un rierol que apareix i s'amaga, apareix i s'amaga, i en trenta minuts assolim una esplanada al fons de la qual hi ha una basseta, l'estanyola del clot de Moredo (2.200 m), que recull les aigües dels pics de Moredo, Bonabé i Qüenca.

L'entorn de la basseta és un paradís per als amants de les flors: gencianes, matafocs, panicals blaus i àster alpí, la margarida més bonica del Pirineu. Les papallones salten de flor en flor i juguen sobre els pètals. El silenci inunda el clot, envolta els cims i omple l'ànima.

De l'estanyola surt un camí a l'esquerra que puja a la collada del clot de Moredo per després baixar a l'estany d'Airoto (dues persones en tornaven), però s'ha d'agafar el camí de la dreta, en direcció nord, i aviat els ulls podran contemplar al davant una enorme paret blanca, vertical, imponent respecte. En trenta minuts s'assoleix un petit coll al mig de la roca calcària que separa els Altars de la Roca Blanca, a la dreta, del pic de Moredo, a

Port de Salau i Mont-roig des del pic de Moredo.

l'esquerra. Mirant a l'est, avall, veiem el barranc de Portiero i les bordes de Moredo i, qui gaudeixi de bona vista o porti prismàtics, podrà albirar els isards saltant entre les roques. Mirant a l'oest, tenim el Tuc de Bonabé davant dels nassos.

Des d'aquest coll s'ha de girar a l'esquerra, cap al nord. Es pot fer en línia recta caminant per la roca o baixar uns metres per la pedra per després pujar una ampla canal d'herba, itinerari un pèl més llarg però més segur. A dalt de tot de la canal, un petit ramat de cabres observava amb complaença els esforços que feien els excursionistes per aconseguir en hores el que elles aconseguien en minuts. Arribats a la cresta, les cabres van desaparèixer, ni ens van saludar, i vam continuar fins a assolir el cim del pic de Moredo (2.760 m), el més alt del massís de Marimanya. En realitat són dos cims, amb la mateixa alçada, i, per passar de l'un a l'altre, s'ha de salvar un petit coll amb

forts desnivells a banda i banda que fan tremolar les cames.

El sol il·luminava les muntanyes dels quatre punts cardinals. Oest: massís de Marimanya; nord-oest: Maladeta i Dos-sau (amb les torres del telecadira); nord: Mont Valier; est: port de Salau, Mont-Roig i pic de Pilàs; sud: pic de Qüença i vall de la Noguera Pallaresa fins a l'estany de la Torrasa.

Gaudim de la geografia i recordem la història. Des del cim es contemplen els «Camins de la Llibertat» per on es van exiliar els republicans acabada la guerra civil i per on, pocs anys després, van entrar els perseguits pel nazisme (*Les Veus del Pamano* de Jaume Cabré). L'any 1944 aquestes valls van ser escenari de diverses batusses entre els maquis i l'exèrcit espanyol (*Soldats i maquis al Pallars i a la Vall d'Aran* de Ramon Boleda). Fem un mos i girem cua. La tornada es pot fer pel

*Pic de Qüenca
baixant del pic de
Moredo.*

barranc de Portiero, a l'est, o desfent el camí de pujada.

Els núvols tapaven la llum del sol, el cel s'enfosquia i els trons es feien sentir en la llunyania. La baixada era fàcil, però calia anar amb compte per no rellicar sobre la pedra ni entrebancar-se amb

cap arrel. Les mosques del matí deien la veritat i ara la pluja començava a mullar les pedres, l'herba i els nostres cossos. Arribats al cotxe ens vam haver de canviar de roba.

Conduint per la pista, a l'alçada del desviament de les bordes de Moredo, dues noies de parla francesa feien autoestop; ens en vam compadir i les vam convidar a pujar al nostre vehicle. En ficar llurs motxilles al maleter ens fèiem creus de com podien carregar tants quilos a l'esquena. Feien la travessa dels Pirineus des del País Basc fins a Port Bou i aquell dia caminaven l'etapa des del Port de la Bonaigua fins a Alòs d'Isil on cercarien un prat per acampar-hi.

Passant per les bordes de Lapre l'aigua continuava caient però la llum del sol gosava fer-se un lloc enmig de la tempesta i dibuixava un meravellós arc de Sant Martí sobre el pic de Pilàs.

Flors de matafoc muntanyenc (sempervivum montanum ssp. montanum).

SERRA DE CABRERA I PLA D'AIATS

Itinerari circular núm. 3

Leonci Canals Mestre

Sant Julià de Cabrera, pla del Prat, santuari de Cabrera, coll de Bram, Sant Julià de Cabrera

Aquest és l'últim itinerari per la serra de Cabrera dels tres que s'han recollit en aquest butlletí, els altres dos es van publicar als números 312 i 314. Tal com vaig comentar en el primer, el Cabrerès està farcit d'itineraris, alguns d'ells força singulars, dels quals a internet trobareu abundat informació.

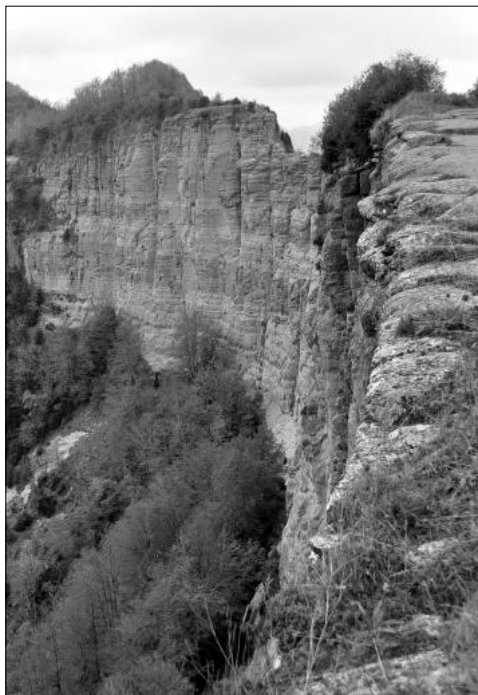
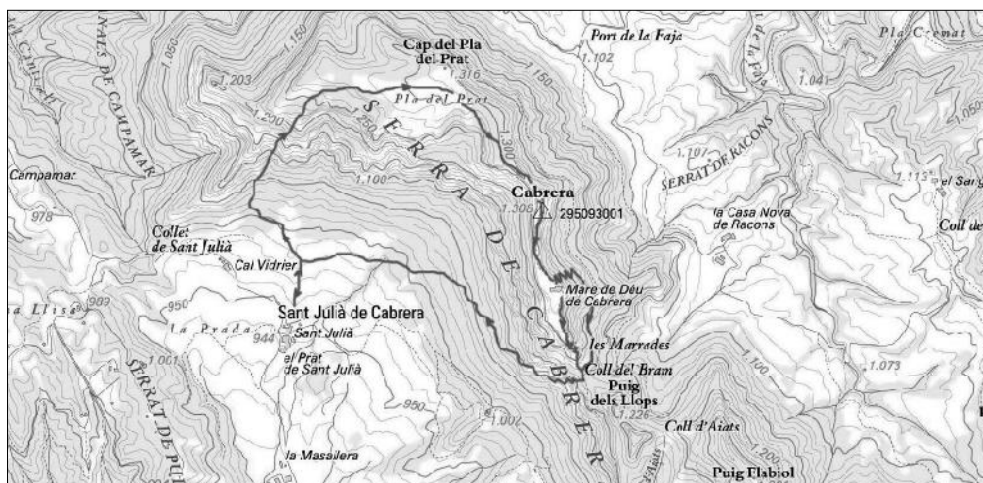
Per arribar a Sant Julià de Cabrera des de Vic, anirem per la C-153 en direcció a Cantonigròs. Superat el Km 21 agafarem la pista mig encimentada que surt a mà esquerra del pont de les Perxes —atenció perquè n'hi ha una a cada banda del pont—, heu d'agafar la pista amb un rètol que indica al santuari de Cabrera. Un cop passat el molí de la Masallera i el trencall que porta fins a la masia de la Tuta, trobarem a mà esquerra la font de Cabrera, un lloc acollidor ombrejat per roures amb una taula i banc de pedra. Una mica més endavant ens donen la benvinguda el xiprers del cementiri del veïnat de Sant Julià de Cabrera, amb l'església romànica documentada des de l'any 1079, la rectoria i la masia d'El Prat de Sant Julià. Malgrat les destrosses causades pels terratrèmols del segle XV, l'església ha arribat força completa fins als nostres dies. Dels tres absis que tenia se'n conserven dos,

Sant Julià de Cabrera. Foto de Leonci Canals.

juntament amb la volta de canó de la nau, refeta l'any 1567, el campanar fou construït aquest mateix any. Sant Julià de Cabrera fou una parròquia que el 1687 aplegava 13 masos i el 1855 n'aplegava 28 (210 habitants), època de màxima esplendor, i el 2005 solament restaven 17 habitants. El santuari de Cabrera també formava part de la parròquia de Sant Julià, però fa molts anys que va deixar de ser parròquia i actualment està adscrita a la de Santa Maria de Corcó.

Sant Julià de Cabrera està situat en un enclavament privilegiat, protegit per la imponent cinglera de ponent de la serra de Cabrera. Aparcarem el cotxe al voral de la pista i des del darrere de l'església, seguirem un corriol que, travessant els prats cap a l'esquerra, ens portarà fins al camí que, en ziga-zaga i fort pendent, puja fins al pla del Prat. Aquest vessant de la serralada mira cap al sud i en ell predominen els roures i, a la part baixa, el boix. Conforme anem guanyant alçada, l'arbreda és va diversificant amb faigs, avellaners, blades, aurons i moixeres. Sorprèn que, un cop al pla del Prat, ens topem amb una avetosa. Resulta que a les primeries del segle XX, l'amo del mas

Cinglera i pas de l'Osca des del santuari de Cabrera. Foto de Leonci Canals.

del Prat-Sant Julià, va plantar-hi avets que van ser aterrats passada la dècada dels cinquanta, però entre els que brotaren espontàniament i els que van tornar a plantar, ara podem gaudir un altre cop d'aquesta singular avetosa.

En alguns punts del camí hi ha grapes de ferro clavades a la roca per ajudar a remuntar petits trams de grimpada, res de l'altre món. La vista que tothora ens acompanya sobre la cinglera i la plana de Vic no té preu.

Un cop assolim el pla del Prat, el camí continua cap al pas de l'Osca travessant l'avetosa abans esmentada. Sorpren també trobar-se aquí dalt una font, la font de l'Osca, molt a prop del pas de l'Osca que separa el pla del Prat del santuari de la Mare de Déu de Cabrera. És talment com si un gegant hagués engrapat la cinglera esmussant-la per la zona més estreta. El pas està equipat amb un passamà de ferro i no presenta cap dificultat, llevat de la primera impressió.

Santuari de Cabrera. Foto de Leonci Canals.

Passarem pel costat de les úniques restes del castell, la base d'una torre i alguna empremta cisellada a la roca, el vèrtex geodèsic i una taula d'orientació. Val la pena aturar-s'hi i posar nom a cada un dels punts més significatius que es retallen a l'horitzó, de nord a sud i d'est a oest. Més endavant hi ha un mirador des d'on contemplar la cinglera de ponent sense perill d'estimar-se.

Ens trobem altre cop davant del santuari, no m'allargaré perquè ja ha estat prou comentat en el segon itinerari. Baixarem per les Marrades o per les escales del Grau Nou fins a coll de Bram (també comentat a l'anterior itinerari), i des d'aquí agafarem el camí que ens portarà al punt de partida, Sant Julià de Cabrera.

De Sant Julià al pla del Prat hi ha uns 45 minuts i 15 més fins al santuari. La tornada des del santuari fins a Sant Julià pel coll de Bram seran 30 minuts més, fet i fet una hora i mitja per fer tota la volta.

Bibliografia i cartografia:

- Ramon Vinyeta. *El Collsacabra Cabrera Cantonigròs*. Col·lecció Art i Paisatge. Editorial Cel Blau, Torelló, primera edició maig de 1984.
- *Enciclopèdia Catalana*. Ressenya de Santa Maria de Corcó (L'Esquirol)
- Cartografia de l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

XLI MARXA DE REGULARITAT "FULGENCI BAÑOS"**17 DE MAIG DE 2015 - BAGES**

Lloc	Equip	Punts
1	Bernat Macià - Núria Palomar	12,0
2	Mario Amade - Alejandro Adame - Yolanda Bernabé	16,5
3	Lourdes Barrera - Joan Poll	16,5
4	Imma Poll - Joan Poll	17,5
5	Roser Sánchez - Salvador Pont	18,5
6	Felip Linares - Roser Iglesias	27,0
7	Stella Becchi - Joan Gironès	27,0
8	Enric Vendrell - Joan Gómez	29,5
9	Josep Maria Ballart - Maria Cònsul	29,5
10	Romi Porredon - Maria Garcia	30,0
11	Núria Casanovas - Carla Cortès	30,5
12	Núria Mitjans - Jordi de la Riva	31,0
13	Pep Gil - Àngels Castillo	32,0
14	Josep Maria Rius - Eli Gómez	33,0
15	Gaspar Orriols - Lúdia Camps	33,5
16	Carme Barnaus - Toni Malaret	34,0
17	Francesc Fàbregas - Joan Malaret	35,0
18	Teresa Faneca - Toni Simó	37,5
19	Dolors Cardona - Anna Simó	38,5
20	Mònica Fusté - Jana Rius	56,0
21	Juliana di Constanzo - Francesc Romero	desclassificats
22	Daniel Rius - Queralt Rius	desclassificats
23	Josep Maria Rius - Joana Jimeno	desclassificats
24	Xavier Bardají - Anna Farré	desclassificats

L'ITINERARI**Albert Cortès Franch**

Enguany la Marxa de Regularitat va començar al coll d'Estenalles (867 m) pujant tot seguit al cim del Montcau (1.056) on es va disposar d'una parada autocontrolada de 5 min, la qual va ser molt ben aprofitada per gaudir de les espectaculars panoràmiques que el magnífic dia ens va oferir. Després vam baixar al coll d'Eres (942) on es va esmorzar.

L'itinerari va continuar pel collet del Llor (778) i per la carena dels Emprius (879) que vam resseguir fins que vam baixar a la Casa de la Vall (635).

Des d'aquest indret l'itinerari travessava la carretera fins arribar a l'ermita de Sant Lleir (640) per acabar a Mura (456) tot passant i visitant abans el Gorg del Pare, situat en el torrent d'Estenalles.

A Mura vam fer el dinar de la Marxa aprofitant l'àrea de lleure dels Nesprers que hi ha al costat mateix del poble.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 13 d'abril de 2015

— Altes: cap

— Baixes: Gerard Tatger (1122) i Maria Teresa Farró (1029)

— Enguany s'ha cobrat una subvenció de la FEEC de 900 euros corresponent al darrer cicle sobre «La mineria a Catalunya».

— En cas que hi hagi noves accions sobre greuges a l'esport català, les recolzarem en nom de la SEAS.

— Seguim preocupats per l'impacte que pugui representar per a Collserola la instal·lació d'una estació de Molt Alta Tensió (MAT) i estarem amatents a qualsevol acció que es plantegi.

— Es revisen tots els detalls de la participació de l'equip de la SEAS a la Trailwalker Girona que tindrà lloc el 18 d'abril des d'Olot fins a Sant Feliu de Guíxols.

— Al món excursionista ens segueix preocupant la decisió del govern de l'Estat de fer una llicència única per a totes les activitats esportives. Això comportaria una indesitjada centralització que afectaria greument la tasca de la Federació d'Entitats Excursionistes.

— Es decideix enviar als socis l'acta de la darrera assemblea per correu electrònic i en sobre postal per aquells que no en tinguin.

— S'acorda penjar al web la informació sobre llibres de caire muntanyenc que formin part del fons de la Biblioteca Joan Margarit.

— Està força avançat el llibre dels 50 anys de la represa d'activitats del 1964, que recull anècdotes de socis d'aquell temps i entrevistes a alguns socis actuals que aleshores no eren de la Secció.

Reunió del 4 de maig de 2015

— Altes: Ferran Muntaner Virgili (1136)

— Baixes: Pere Brull (768) per defunció i els socis que no han renovat al 2015: Borja Guijarro 904, César Hernández 1112, David Garcia, Elena Parga 1023, Ignasi Nadal 832, Joan Pijoan 791, Josep Lluís Solé 954, Josep M. Rius Jimeno 940, Josep Peralta 1038, Josep Peralta 1082, Maria Teresa Jurado 1037, Mariona Peralta 1111, Juana Maria Jiménez 1092, Luís Pérez 1093, Manel Feixa 919, Maria Mercè Quer 918, M. Concepció Pijoan 781, Montserrat Bassa 972, Oriol Ferran 1090 i Víctor Romero 1025.

— Es decideix esperar al 20 de maig per regularitzar les quotes d'aquells socis de la Secció que han passat a fer-se també de l'Ateneu amb una quota anual de 14 euros. En el moment de tancar l'edició d'aquest butlletí han estat 13 socis.

— La SEAS seguirà participant a la portada de la Flama del Canigó del 23 de juny.

— S'accepta la proposta que ens ha fet arribar Josep Izquierdo de passar uns vídeos d'activitats de la SEAS dels anys 1986 i 1990 que ell ha preparat, i ho farem el 5 de juny a les 19.30 h.

— Comentem l'èxit de la participació de l'equip de la SEAS a la Trailwalker fent els 100 km en 25 h i 5 min, arribant en el lloc 155 i essent la SEAS la 22a de la llista pel que fa a aportació econòmica, que finalment ha estat de 2.422,40 euros. Com que posteriorment hi ha hagut un saldo positiu en les despeses, es decideix fer un ingrés addicional directament a Oxfam de 500 euros.

— La Vegueria té previst subvencionar i promocionar un curset organitzat per la SEAS a la tardor.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 82. No. 319

Taula de redacció — Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente,
Maria Garcia, Jordi Gironès i Agustí Revilla.
Autoedició — Jordi Gironès
Tramesa — Elisabeth Bart
Disseny — Toni Royo
Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern
Impressió — NB Comunicacions, S.C.C.L.

ÍNDEX

- Portada** — Equip de la SEAS que va participar a la Trailwalker Girona-2015
02 — Calendari
03 — Una Trailwalker de 100 km per un maleït Whatsapp, per X.Fuguet i J.Gil
06 — Entrevista sobre el cicle «La Guerra de Successió», per Daniel Cardona
08 — Pic de Moredo (Pallars Sobirà), per Agustí Revilla
11 — Serra de Cabrera i pla d'Aiats, per Leonci Canals
14 — XLI Marxa de Regularitat, per Albert Cortès
15 — Informació de la SEAS

*Núria Palomar i Bernat Macià recollint les copes de guanyadors de la Marxa de Regularitat de 2015 de mans d'Albert Cortès.
Foto de Joan Urpinell.*

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.319 Juliol/Agost 2015